

Uit het Woord der Waarheid

*Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud
Jaargang 76 • nummer 11 • november 2021*

INHOUD

<i>Alleen genade (gedicht) . . . . .</i>	<i>269</i>
<i>Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (11) . . . . .</i>	<i>270</i>
<i>Symbolen voor het Woord van God (2) . . . . .</i>	<i>274</i>
<i>Lessen over vasten . . . . .</i>	<i>282</i>
<i>Twee of drie getuigen . . . . .</i>	<i>286</i>
<i>De zeventig jaarweken . . . . .</i>	<i>287</i>
<i>Dit is pas echt leven! . . . . .</i>	<i>289</i>
<i>Zelfverloochening . . . . .</i>	<i>292</i>
<i>Begin te denken over zendingswerk! . . . . .</i>	<i>293</i>
<i>Grijp toch de kansen! . . . . .</i>	<i>295</i>
<i>De scheppingsorde . . . . .</i>	<i>299</i>

Nieuw verschenen

in de 'Info-serie Wat zegt de Bijbel?':

Vasten in het licht van de Bijbel

De laatste decennia hoor je onder Christenen steeds meer gesprekken en vragen over vasten. Wat is vasten precies? Is dat alleen het feit dat je een tijd niet eet of drinkt? En is vasten alleen een voorschrift uit het Oude Testament, of heeft het ook ons vandaag de dag iets te zeggen?

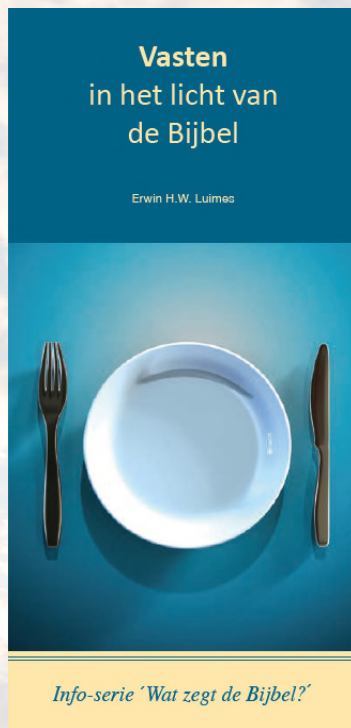
Moeten Christenen vasten?

Getuigt zo'n afzien van eten en drinken inderdaad van een geestelijke gezindheid en van grote toewijding, zoals sommigen menen?

Laten we nagaan wat de Bijbel erover zegt!

Bestelcode: 6105
10x21 cm

32 pag., brochure,
Prijs: € 2,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en

lectuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44INGB0000924608

Algemene info, redactie en
doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 0543 - 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56INGB0000723602

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37ABNA04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (geen ANBI, niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa
de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen:
www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen-
en buitenland, hulp aan armen, nood-
hulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock © foto's binnenzijde: Pixabay

Alleen genade

Jezus, mijn Redder, U bent van mij!
Zoon van God, eeuwig aan Gods zij,
Wie bent U toch?! Wat U volbracht,
heeft mij dicht aan Uw hart gebracht!

Eens arm, ellendig in mijzelf;
nu roem 'k in niemand dan Uzelf.
'k Ben gerechtvaardigd in Uw bloed.
Heiland, U maakte alles goed!

Al wat U bent, bent U voor mij.
Godslam, Uw rijkdom maakt mij blij.
Nu mag ik leven en belijd:
niets van mijzelf en tóch bevrijd!

Dierbare Heiland, geef dat ik blij
leef in gemeenschap aan Uw zij.
Geef mij genade, kracht en licht
tot ik U zie, Uw aangezicht!

J.G. Deck

Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (11)

Niet meer aan de zonde onderworpen

Van deze waarheid wordt uitgegaan wanneer in de verzen 12-14 van Romeinen 6 praktische vermaningen gegeven worden: 'Laat dan de zonde niet heersen in uw sterfelijk lichaam om aan zijn begeerten te gehoorzamen'. De zonde is dus in het geheel niet gestorven, anders zou ze niet over ons kunnen heersen. Nee, de oude natuur is niet verwijderd; de zonde bevindt zich nog in ons; we kennen nog zondige begeerten. Ook diegene die heeft aangenomen dat hij met Christus aan de zonde is gestorven, kan nog zondigen. Anders zou er geen noodzakelijkheid voor de vermaningen in deze verzen hoeven te zijn. Maar zo iemand valt niet meer onder de *macht* van de zonde; hij is haar niet meer onderworpen. De zonde kan geen beroep meer op hem doen; de kracht ervan is verbroken. Die persoon *kan* nog zondigen, maar hij *hoeft* niet meer te zondigen, ook niet in gedachten.

Vóór onze bekering *moesten* we zondigen, we konden niet anders omdat dat onze toestand was, onze oude mens. Daarom staat hier eigenlijk (letterlijk vertaald): 'Laat dan de zonde niet *langer* heersen in uw sterfelijk lichaam' of: 'niet meer zoals vroeger'. Hetzelfde geldt voor vers 13: 'En stel uw leden niet voor de zonde tot werktuigen van de ongerechtigheid'. God geeft ons deze vermaningen omdat het helaas nog altijd mogelijk is dat we zondigen – als we er niet voor waken!

Tussendoor benadrukken we nog dat de zonde natuurlijk alleen over ons sterfelijke lichaam kan regeren en niet over onze vernieuwde, innerlijke mens. Bovendien laat deze Schriftplaats zien dat sterfelijkheid alleen op het lichaam betrekking heeft.

Voor wiens aangezicht staan onze ledematen?

Dan lezen we in vers 13: 'En stelt uw leden niet voor de zonde tot werktuigen van de ongerechtigheid'. Allereerst wil ik iets zeggen over de uitdrukking 'ter beschikking stellen aan', omdat we dit in de verzen 13-19 vijf keer aantref en. Het betekent 'beschikbaar stellen', 'ergens klaar voor maken'. We vinden de uitdrukking ook in Efeze 5:27, waar wordt gezegd dat de Heere Jezus Zijn Gemeente in de toekomst voor Zich Zelf zal stellen. Dat betekent dat de Gemeente dan alleen nog voor Hem zal bestaan. Hieruit leren we wat met 'ter beschikking stellen' wordt bedoeld: al onze capaciteiten zullen niet meer aan de ongerechtigheid, maar aan de gerechtigheid gewijd zijn, met alles wat we zijn – met al onze bekwaamheden naar geest, ziel en lichaam. We staan niet meer ter beschikking van de zonde, maar van God.

Vroeger stelden we onze ledematen ter beschikking als 'werktuigen van de ongerechtigheid'. Wat dat betekent, lezen we in hoofdstuk 3. Daar wordt allereerst over onze mond gesproken: 'Hun keel is een open graf; met hun tong plegen zij bedrog; ad-dergif is onder hun lippen. Hun mond is vol vervloeking en bitterheid'. Daarna worden onze voeten beschreven: 'Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten. Vernieling en ellende is op hun wegen'. Ten slotte worden ook de ogen genoemd: 'Geen vrees voor God staat hun voor ogen' (Rom. 3:13-18). Dat was vroeger het geval, maar nu is dat veranderd. Onze harten zijn door het geloof gereinigd en we treden als priesters met een oprecht hart het heiligdom binnen. Het hart heeft nu een geheel nieuw doel. Daarom gedragen onze ledematen, onze werktuigen zich ook anders. Een gedeelte uit het boek van de Spreuken laat zien wat ze nu doen: '**Neig je oor tot wat ik zeg**' (Spr. 4:20). Het oor luistert nu dus naar Gods Woord. Vroeger luisterde het naar van alles en nog wat: misschien naar rock- en popmuziek, misschien naar onbijbelse leringen of naar de meningen van beroemdheden.

Daarna wordt het hart genoemd: '**Bescherm je hart boven alles wat te behoeden is**' (Spr. 4:23) – want het hart is nu vervuld met iets nieuws. Ook de 'valsheid van de mond' en 'het bedrog van de lippen' moet je ver bij je vandaan houden (Spr. 4:24).

De ogen kijken nu 'recht vooruit' (Spr. 4:25). Ze verheugen zich in de dingen van God. Ze kijken niet meer naar allerlei viezigheid en vuilheid – toch? Waar kijkt u bijvoorbeeld op internet naar? Het gevaar is bijzonder groot als u zich alleen in een kamer bevindt. Één muisklik en de boosheid in haar verschrikkelijkste vorm komt u voor ogen – en dan zijn al twee van uw ledematen, de hand en de ogen, werktuigen van de ongerechtigheid geworden.

In Jesaja 33 worden eveneens bijna dezelfde ledematen als in Spreuken 4 genoemd: 'Hij die wandelt in gerechtigheid [dat zijn de voeten] en billijk spreekt [dat is de mond], die winstbejag door afpersing verwerpt, die zijn handen *afwerend* schudt om geen geschenken aan te nemen, die zijn oor dichtstopt om niet van bloedvergieten te horen, die zijn ogen sluit om het kwaad niet te zien – die zal wonen op de hoogten; bergvestingen op de rotsen zullen zijn veilige vesting zijn' (Jes. 33:15-16a).

Maar heeft ook niet ons hart nu een geheel andere inhoud? Onze handen zijn geschikt om het werk van God te doen, onze voeten verspreiden Zijn vrede, onze mond spreekt woorden van genade! In plaats van de satan is God gekomen en in plaats van de zonde de gerechtigheid. Vroeger waren we slaven van satan, maar nu stellen we ons geheel vrijwillig ter beschikking van God. Dat is een verschil. *Vóór* de bekering *moesten* we zondigen, nu *willen* we ons ter beschikking van God stellen. De macht van de genade bracht deze ommekeer tot stand, de macht van de genade geeft ook kracht tot verwezenlijking van deze positie.

Wij stellen ons ter beschikking van God. Het is niet genoeg om het goede alleen vanuit verplichting te doen, maar God is nu mijn beweegreden. Daarin ligt vrees voor God. Hij ziet mijn beweegredenen en wil Zich daarin verheugen. Onder de wet kon je ook het goede doen, maar was *God* niet echt de beweegreden. Later zegt de apostel iets heel vergelijkbaars: 'Ik vermaan u dan, broeders, door de ontfermingen van God, dat u uw lichamen stelt tot een levende of erande, heilig, voor God welbehaaglijk' (Rom. 12:1). En aan de Korinthiërs schrijft hij: 'Verheerlijk dan God in uw lichaam' (1 Kor. 6:20). Het gaat er dus niet alleen maar om iets goeds te doen, maar *God wil dat we het doen om Hem te eren, om Hem te verheerlijken en om onze lichamen tegelijkertijd als of er aan Hem te geven*. Daartoe zijn we in staat omdat we 'uit de doden levend geworden zijn' (vs. 13). Dat is het geheim: hoewel we aan de zonde gestorven zijn, leven we toch en wel *in* de Opgestane. Weer zien we hier onze nauwe verbinding met Hem. Zijn positie is mijn positie en zo leef ik nu in de kracht van dit leven en ik stel mijn ledematen aan God als 'werktuigen van de gerechtigheid' ter beschikking en niet meer aan de zonde 'tot werktuigen van de ongerechtigheid' (vs. 13).

(Wordt vervolgd).

Karl-Heinz Weber

Symbolen voor het Woord van God (2)

3. Een spiegel

Na 'beoordelaar' en 'lamp' komen we in de Brief van Jakobus een volgend symbool tegen voor het Woord van God: spiegel.

Aansluitend aan de vermaning om daders van het Woord te zijn en niet alleen hoorders, die zichzelf bedriegen, wordt toegevoegd: 'Want als iemand een hoorder van het Woord is en niet een dader, dan is hij gelijk aan een man die zijn natuurlijk gezicht in een spiegel beschouwt; want hij heeft zich bekeken, is weggegaan en is onmiddellijk vergeten hoe hij er uitzag' (Jak. 1:23-24).

Om dit woord goed te begrijpen, moeten we naar het verband kijken waarin het staat. Jakobus had de belangrijke conclusie getrokken dat het God Zelf is Die ons 'naar Zijn eigen wil voortgebracht heeft door het Woord van de waarheid' (Jak. 1:18). **Het was een handeling van Zijn eigen wil en van Zijn onbeperkte liefde.** En deze wedergeboren mensen die Hij voortbracht, zijn in zeker opzicht eerstelingen van Zijn schepselen. Ze horen namelijk bij die nieuwe schepping die te zijner tijd volledig geopenbaard zal worden (Rom. 8:21-23; 2 Kor. 5:17).

Omdat Jakobus steeds de praktijk van het Christelijke leven op het oog heeft, dringt hij erop aan dat de vruchten van de nieuwe natuur in het leven van de gelovige zichtbaar moeten worden. Wat niet overeenstemt met de praktische gerechtigheid, waaraan God een welgevallen heeft, moet vermeden en weggedaan worden (Jak. 1:19-21a).

Door een handelend optreden in soevereine genade heeft God het Woord 'ingeplant' en dit Woord werkt in het innerlijk van de gelovige en kan de zielen redden. Dat is *Gods kant!*

Onze kant wordt beschreven met de uitnodiging: 'Ontvang met zachtmoedigheid het ingeplante Woord, dat uw zielen behouden kan' (Jak. 1:21). Jakobus schrijft dit aan zijn 'geliefde broeders' (Jak. 1:19), aan gelovigen dus. Het Woord van God is al in hen geplant. Hij zegt hun niet dat ze het nu voor de eerste keer moeten aannemen. Zoals vers 22 laat zien, is het een feitelijk, volledig aannemen van het Woord van God en beperkt het zich niet alleen tot het horen, maar is het inclusief de uitvoering ervan. Wat hij bedoelt, is dat wij het Woord volledig en zonder voorbehoud moeten aannemen – het Woord dat wij al gehoord hebben en dat wij ook in de toekomst zullen horen. Als het gehoorde Woord met zachtmoedigheid wordt aangenomen, zullen onze natuurlijke gedachten aan de kant gezet worden en zal Christus ons hart vervullen. En dat leidt ertoe dat wij daders van het Woord worden.

Wanneer iemand alleen een hoorder en geen dader van het Woord is, bezit hij geen echte zelfkennis. Jakobus zegt dat als iemand een hoorder van het Woord is en geen dader, hij dan lijkt op een man die het gezicht waarmee hij geboren is, in een spiegel bekijkt, want hij heeft zichzelf bekeken, is weggegaan en is meteen vergeten hoe hij eruitzag (Jak. 1:23-24).

Dan is er geen enkele zelfkennis aanwezig. Het Woord heeft niet werkelijk zijn werk gedaan. Alleen een hoorder zijn betekent zonder geloof luisteren. *Bekijken – weggaan – vergeten:* dat is het wat iemand kenmerkt die alleen maar een hoorder is. Het is alleen de kracht van de Heilige Geest die het noodzakelijke inzicht in het hart tevoorschijn kan roepen. Die ontbreekt hier echter geheel. Het geweten is niet echt in Gods licht gekomen. Heel anders vergaat het echter met de mens die zich in de volmaakte

wet van de vrijheid verdiept en daarbij blijft. Hij zal gelukkig zijn in zijn doen, omdat hij niet een vergeetachtige hoorder, maar een dader van het werk is (Jak. 1:25).

Het Woord van God heeft inderdaad de functie van een *spiegel*. Het toont de mens hoe de onkreukbare Rechter hem ziet, niet dat wat hij van zichzelf vindt, maar hoe hij er voor God uitziet. Dat is de reden waarom de mens er van nature voor terugschrikt daarin te kijken. En toch is het noodzakelijk zichzelf zo te zien zoals de spiegel het laat zien: het is de eerste stap op de weg die naar God leidt.

Een zending in China las eens voor een groot publiek het eerste hoofdstuk van Romeinen. Toen hij klaar was met lezen, kwam er een Chinees naar voren. Hij zei dat hij het slecht en oneerlijk vond dat deze vreemde duivels (zoals de zendingen genoemd werden) kwamen om al hun verborgen zonden openbaar te maken, ze in een boek te schrijven en ze dan aan het publiek op deze manier voor te lezen.

Ja, de Bijbel is een spiegel! Dat geldt natuurlijk ook voor de gelovigen. Wat van de vergeetachtige hoorders principieel gezegd is, moeten we ook op onszelf toepassen. Moeten we niet belijden dat wij al vaak onder Gods Woord zaten en ons in Zijn licht gesteld zagen en desondanks snel weer vergaten hoe wij 'van nature' waren? Duizend en één dingen gebeurden er die wij voor belangrijker hielden. En het resultaat was dat wij de indrukken die God ons wilde geven, totaal kwijt waren. Het lijkt wel alsof wij op dit of dat punt, bij deze of die gelegenheid, nooit iets gehoord of gezien hebben. Vergeetachtige hoorders!

Dat herinnert ons aan de gelijkenis van de zaaier in Mattheüs 13. Een deel van het zaad viel langs de weg en de vogels kwamen en aten dat op (Matth. 13:4). Wanneer ons hart op een weg lijkt die door de omgang met de wereld vast getrapt is, waarop

het zaad van het Woord van God onopgemerkt blijft liggen, dan heeft de satan gemakkelijk spel. 'Dan komt de boze en rooft weg wat in zijn hart gezaaid was', maar wat er niet welkom was (Matth. 13:19).

Daarom: laten wij de volmaakte wet van de vrijheid van dichtbij bekijken en erbij blijven. Wat is de wet van de vrijheid? Het is het Woord van God, waardoor de gelovige opnieuw geboren wordt. Het is het geplante Woord, dat onderwijst, vermaant, leidt en ons sterkt in dat waarin het nieuwe leven zijn vreugde en vervulling vindt.

4. Water

Eén van de bekendste symbolen voor het Woord van God is 'water'. De Heere Zelf gebruikt het in Zijn gesprek met Nicodémus: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet ingaan' (Joh. 3:5).

Een eenmalige reiniging

De Heere Jezus spreekt hier over de nieuwe geboorte en laat zien hoe deze tot stand komt: uit water en Geest. 'Water' is een beeld van Gods Woord in zijn reinigende karakter. De Heilige Geest gebruikt het en past het toe op het hart en het geweten van de mens.

Door het Woord van God wordt de innerlijke toestand van de mens blootgelegd en worden hemelse, Goddelijke gedachten toegelaten. Op deze manier wordt het hart in moreel opzicht gereinigd.

Dat met het 'water' niet bijvoorbeeld de doop, maar daadwerkelijk het Woord van God wordt bedoeld, wordt door verschillende Schriftplaatsen uit het Nieuwe Testament bevestigd. Zo zegt de

apostel Paulus dat hij de gelovigen in Korinthe in Christus Jezus verwekt zou hebben *'door het Evangelie'* (1 Kor. 4:15). Jakobus wijst op Gods wil als bron of oorzaak van de nieuwe geboorte en zegt: *'Naar Zijn eigen wil heeft Hij ons voortgebracht door het Woord van de waarheid, opdat wij als eerstelingen van Zijn schepselen zouden zijn'* (Jak. 1:18). En Petrus ten slotte beschrijft het ontstaan van nieuw leven zo: *'U die wedergeboren bent, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levend en blijvend Woord van God'* (1 Petr. 1:23). Hier komen we trouwens met het woord *'zaad'* nog een symbool voor het Woord van God tegen, waarmee we ons later willen bezighouden.

De nieuwe geboorte is het belangrijkste in het leven van een mens. Zonder die geboorte kun je niet in het Koninkrijk van God binnengaan en het ook niet zien. Het is de Geest Die levend maakt (Joh. 6:63), maar Hij gebruikt het Woord.

Geen enkele zondaar zal zonder het Woord van God tot leven gewekt worden. Het geloof komt door het horen en het horen komt vanuit het Woord van God. Met de ontvangst van het nieuwe leven is een principiële reiniging verbonden, want de nieuwe natuur verafschuwt het kwaad en veroordeelt het. Ze houdt van het goede en doet het. En zo geeft God aan ons hart nieuwe gedachten, af ecties en gevoelens die Hem Zelf tot Bron hebben. Deze reiniging is eenmalig, zoals ook de nieuwe geboorte niet herhaald kan worden.

Een voortdurende reiniging

Behalve deze *principiële* reiniging van onze gedachten en ons hart aan het begin van onze weg als Christen is voor ons nog een *voortdurende* reiniging nodig. Een van de Schriftplaatsen waaruit wij dat opmaken, is Efeze 5:26. Nadat over de liefde van Christus tot Zijn Gemeente gesproken wordt, waarin Hij Zichzelf voor haar heeft overgegeven, wordt toegevoegd: *'Opdat Hij haar*

zou heiligen, haar reinigend door de wassing met water door het Woord'. Terwijl vers 25 over de liefde van Christus in de verleden tijd spreekt, toont vers 26 hoe Hij Zijn liefde in de tegenwoordige tijd openbaart.

Het raakt ons dat de Heere Jezus vandaag voor ons leeft en voor ons bezig is en zo bezig is dat Hij de Gemeente door de wassing met water door het Woord heiligt en reinigt. Ook al hebben wij hier ook het gezamenlijke aspect, toch is duidelijk dat Hij het werk aan de harten van de afzonderlijke gelovigen voltrekt, aan hen die de Gemeente vormen.

Nu is 'heiliging' en 'reiniging' niet precies hetzelfde. **Heiliging bestaat uit het toewenden van ons hart naar Christus, reiniging is het verwijderen van wat in ons leven niet bij God past.** Beide worden door de toepassing van het Woord van God bereikt. Laten we deze dienst van onze Heere zeer ter harte nemen, geliefden! Door de openbaring van Zichzelf en de volmaaktheid van de Goddelijke gedachten wil Hij onze genegenheid op Zichzelf richten in de hemel en ons zo van de wereld en haar verlokkingen verlossen. 'Heilig hen door de waarheid', heeft de Zoon eens tot Zijn Vader gebeden en daarna heeft Hij eraan toegevoegd: 'Uw woord is [de] waarheid ... En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in [de] waarheid' (Joh. 17:17-19).

Christus zal nooit ophouden ons lief te hebben, ook niet wanneer wij ons aan een zonde schuldig gemaakt hebben. Dan, juist dan, hebben wij de dienst van de Voorspraak bij de Vader nodig (1 Joh. 2:1).

Geprezen zij Zijn Naam! Hij geeft het aan ons. Door het Woord van God zal Hij ons van onze onreinheid bewust maken en ons ertoe brengen onze zonde voor God te belijden. Maar Hij zal ons ook laten zien dat Hij ons ondanks alles liefheeft, dat wij onveranderd in de genade en gunst van God staan en dat de Heere

Jezus de hele schuld aan het kruis betaald heeft. Zo dient het Woord van God, wanneer het om reiniging gaat, tot het ontdekken van het kwaad en tegelijk tot bemoediging.

Heiliging en reiniging – dat zijn de gezegende vruchten van de inzet van de Heere voor ons.

De voetwassing

De zo uitermate genadige dienst van de Heere wordt ook zichtbaar in de voetwassing in Johannes 13. Het verslag ervan vertoont duidelijk parallellen met wat tot nu toe gezegd is. Ja, het is er een illustratie van. Zoals in Efeze 5 wordt ook hier vooraf gewezen op de liefde van de Heere Jezus: ‘... heeft Hij de Zijnen, die in de wereld waren die Hij liefgehad had, liefgehad tot het einde’ (Joh. 13:1). Daar vindt, net als hier, de dienst van de Heere ongevraagd plaats. Het gaat van Hem uit, uit liefde tot de Zijnen, die nog ‘in de wereld’ zijn. En weer vinden we het ‘water’, dat de Meester met het oog op Zijn discipelen gebruikt: het wassen met het water door het Woord.

Wanneer Petrus, die de juiste betekenis van het handelend optreden van zijn Heere niet doorheeft, resoluut weigert zich door Hem de voeten te laten wassen, krijgt hij het betekenisvolle antwoord: ‘Als Ik u niet was, hebt u geen deel met Mij’ (Joh. 13:8). Daar gaat het dus om: *deel met Hem* te hebben om in het dagelijkse leven de gemeenschap met Hem te genieten. De Heere stond op het punt om hen te verlaten en naar Zijn Vader te gaan. Maar Zijn hart gaf hen niet op en Hij zou niet ophouden hen te dienen. Zoals de Hebreeuwse slaaf zei Hij als het ware: ‘Ik wil niet als vrij man vertrekken’ (Ex. 21:2-6). De liefde houdt van dienstbaar zijn, voor eeuwig. En al moet Hij hen achterlaten in de wereld, waarin ze voortdurend blootgesteld zijn aan gevaar, aan vuilheid, toch zou Zijn dienst hen in staat stellen zich te verheugen in de aanwezigheid en de heerlijkheid van God.

Als teken daarvan ging de Heere toen in de bovenzaal de voeten van de discipelen wassen, niet de handen, die spreken van de werken, maar de voeten, de *levenswandel*. Onze weg als kinderen van God voert door een boze wereld vol verleidingen en heel gemakkelijk worden wij daarbij door de zonde besmet in de een of andere vorm. Daardoor echter verliezen wij het dagelijkse genieten van de omgang met Hem. Daarom hebben wij de reiniging van de zonde nodig.

Wat is de Heere genadig dat Hij voor deze ernstige zaak gezorgd heeft, wat door het wassen van de voeten aangeduid wordt. Op welke manier Hij daarbij het Woord van God op ons toepast en wat dat voor gevolgen heeft, hebben we al in verband met Efeze 5 bekeken.

Maar we hebben nog een ander antwoord van de Heere te danken aan de impulsiviteit van Petrus, die van het ene uiterste in het andere vervalt en nu ook zijn handen en zijn hoofd gewassen wil hebben: 'Wie geheel gewassen is, heeft alleen nodig de voeten te laten wassen, want hij is geheel rein' (Joh. 13:10). Met 'baden' en het resultaat ervan – 'hij is geheel rein' – verwijst de Heere naar de nieuwe geboorte uit water en Geest, zoals wij in Johannes 3 gezien hebben. Deze reiniging is uniek en draagt een fundamenteel karakter. De discipelen hadden in Hem geloofd en waren opnieuw geboren, met uitzondering van Judas, op wie de Heere zinspeelt wanneer Hij eraan toevoegt: 'maar niet allen'. De anderen waren al rein omwille van het Woord dat Hij tot hen gesproken had (Joh. 15:3).

Water – geen bloed

Tot dusver hebben wij alleen van reiniging door 'water' gesproken, niet door 'bloed'. Beide zijn echter nodig. De Heere Jezus is 'door water en bloed' gekomen (1 Joh. 5:6). Water spreekt van morele reiniging, bloed spreekt van verzoening van onze schuld. Terwijl het aspect van het water gericht is naar de gelovigen, is het aspect van het bloed naar God gericht. Het ene is een morele reiniging, het andere een gerechtelijke, een principiële.

In werkelijkheid is met het bloed van Jezus Christus en het geloof in dat bloed ook reiniging verbonden, zoals in 1 Johannes 1 gezegd is: 'Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde' (1 Joh. 1:7). Of laten we eens denken aan de heerlijke lofzang in Openbaring 1: 'Die ons liefheeft en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed ... Hem zij de heerlijkheid' (Openb. 1:5-6).

Ook al was ons thema nu het 'water', het leek me toch goed het belangrijke aspect van het bloed tenminste genoemd te hebben. Alles wat wij aan onze Heere Jezus Christus, Zijn leven en Zijn dood, te danken hebben, maakt ons gelukkig en dankbaar.

(Wordt vervolgd).

Chr. Briem

Lessen over vasten

De laatste decennia hoor je in diverse kringen steeds meer spreken over vasten. Moeten Christenen vasten? Getuigt dat afzien van eten en drinken niet van een geestelijke gezindheid? Is het alleen een voorschrift uit het Oude Testament of heeft het ook ons vandaag de dag iets te zeggen?

Vasten in het Oude Testament

Het eerste wat opvalt, als je op zoek gaat naar de term 'vasten', is dat er in de eerste 2500 jaar vanaf de schepping niet één keer over wordt gesproken. Ook toen het volk Israël zichzelf onder de wet plaatste bij de Sinai en de verbonds-God hun talrijke voorschriften, geboden en verboden gaf, sprak Hij met geen woord over vasten. Sterker nog: voor zover mij bekend staat er in het Oude Testament geen enkel bevel van God tot (regelmatig) vasten, maar we vinden wel beschrijvingen van het feit dat er gevast werd.

De eerste keer dat er in Gods Woord over vasten wordt gesproken, is in Richteren 20, toen Israël Gods rechtvaardige oordeel over Benjamin moest uitvoeren vanwege de goddeloosheid van die stam: 'En de Israëlieten trokken op en huilden voor het aangezicht van de HEERE tot 's avonds toe. Zij raadpleegden de HEERE en zeiden: Zal ik opnieuw de strijd aanbinden met mijn broeder, de Benjaminieten? En de HEERE zei: Trek tegen hem op. Maar toen de Israëlieten de volgende dag de Benjaminieten naderden, trok Benjamin hun op de tweede dag vanuit Gibea tegemoet en zij richtten verderf aan onder de Israëlieten: nog achttienduizend man viel ter aarde. Al dezen konden het zwaard hanteren. Toen trokken alle Israëlieten, ja heel het volk, op en kwamen bij het huis van God en huilden. En zij bleven daar voor het aangezicht van de HEERE en vastten die dag tot 's avonds toe. Ook brachten zij brandofers en dankofers voor het aangezicht van de HEERE. En de Israëlieten raadpleegden de HEERE, want in die dagen bevond zich daar de ark van het verbond van God' (vs. 23-27).

Je vindt vervolgens in het Oude Testament nog meerdere keren¹ een vermelding van vasten. Vaak wordt het verbonden met

---

¹ Enkele tientallen keren, o.a. 1 Sam. 7:6; 2 Sam. 12:16; Ezra 8:21; Ps. 69:11; Jer. 36:9; Joël 2:15; vermeldingen in het Boek Esther (waar het gebed tot God niet wordt genoemd) enzovoort.

gebed (bijv. 2 Sam. 12:23; Dan. 9:3-4) en vaak staat het in de genoemde context van verootmoediging: er was een concrete aanleiding voor diep verdriet, voor diepgaand zelfoordeel vanwege ontrouw en falen (bijv. Jes. 58:6; Joël 2:12).

Koning David reageert als volgt, wanneer men hem vraagt waarom hij uitgerekend *na* het verdrietige sterven van zijn zoontje niet meer vast: 'Maar nu is het dood; waarom zou ik nu vasten? Zal ik hem nog terug kunnen halen? Ik zal wel naar hem toe gaan, maar hij zal niet bij mij terugkomen'. Daarmee geeft deze koning aan dat vasten zelfs in zijn tijd werd gepraktiseerd met een bepaald concreet doel.

Het is de vraag of dat doel in overeenstemming is met de positie van de gelovige in Christus, vandaag de dag. David zei immers in vers 22: 'Toen het kind nog leefde, heb ik gevast en gehuild, want ik zei: Wie weet is de HEERE mij genadig, zodat het kind in leven blijft'. Kortom: hij had gevast in de hoop daarmee een verandering van handelen bij God te bewerken. Een Christen heeft de Heilige Geest in zich wonen en kent God als liefhebbende Vader; hij mag leren rusten in Gods alwijze wegen, zonder pogingen om Hem te beïnvloeden tot een veranderd handelen.

Maar bij het lezen van de Bijbel stel je ook vast dat er in de loop van de oudtestamentische tijd een gewoonte of zelfs plicht tot vasten werd ingevoerd, een uiterlijke gewoonte waardoor men meende God welgevallig te zijn. Daarom moest de Heere, Jahweh, het volk ernstig toespreken, bijvoorbeeld in Jesaja 58: 'Zie, u vast om te twisten en ruzie te maken en om goddeloos op de vuist te gaan. Vast niet zoals heden, als u uw stem wilt laten horen in de hoogte. Zou dit het vasten zijn dat Ik verkies: dat de mens zich een dag lang verootmoedigt, dat hij zijn hoofd buigt als een riet en zich neerlegt in rouwgewaad en as? Noemt u *dat* vasten en een dag die de HEERE welgevallig is? Is *dit* niet het vasten dat Ik verkies: dat u de boeien van de goddeloos-

heid losmaakt, dat u de banden van het juk ontbindt, dat u de onderdrukten vrij laat heengaan en dat u elk juk breekt? Is het niet dit, dat u uw brood deelt met wie hongerlijdt, en de ellendige ontheemden een thuis biedt, dat, als u een naakte ziet, u hem kleedt, en dat u zich voor eigen vlees en bloed niet verbergt? Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad, en uw herstel snel intreden. Uw gerechtigheid zal voor u uit gaan en de heerlijkheid van de HEERE zal uw achterhoede zijn. Dan zult u roepen en de HEERE zal antwoorden, dan zult u om hulp roepen en Hij zal zeggen: Zie, hier ben Ik' (vs. 4-9).

Dit gedeelte en andere uit de profeten laten ons zien dat de Heere Zich niet kon verblijden over hun vasten; hun afstand doen van eten en lichamelijke genoegens was Hem niet welgevallig. Wat Hem verheugde, was als zij zich zouden inzetten voor het welzijn van de mensen om hen heen. Waarom noemt Hij dat een 'vasten dat Ik verkies'? Omdat vasten betekent: afstand doen van aardse voorrechten. En de Heere laat zien: als je afstand doet van voorrechten, maar je doet het voor jezelf, dan is dat Mij totaal niet welgevallig. **Luister goed wat Ik waardeer: als je afstand doet van je ik-gerichtheid en leeft tot Mijn eer en tot zegen van je omgeving!** Als zij zó leefden, zou Hij vreugde in hen vinden en dicht bij hen zijn.

God geeft dus nergens de belofte dat Hij dicht bij Zijn volk zou zijn als zij zouden vasten, maar Hij belooft hun Zijn zegen als ze niet voor zichzelf leefden, maar tot Zijn eer. Zou dat vandaag de dag niet des te meer tot Zijn verheerlijking zijn?

**Wilt u meer weten over dit thema?
Bestel dan de nieuwe brochure waaruit
dit een uittreksel is. Op de binnenzijde
van de omslag van dit nummer hebben
we de bestelinformatie geplaatst.**

Twée of drie getuigen

'Als in uw midden ... een man of vrouw gevonden wordt die doet wat slecht is in de ogen van de HEERE, uw God ... en dat wordt u verteld en u hoort dat, dan moet u het goed onderzoeken. En zie, is het de waarheid ... dan moet u die man of die vrouw die deze wandaad verricht heeft, naar buiten brengen' (Deut. 17:2,4-5).

'In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan' (2 Kor. 13:1).

De absolute noodzaak om in iedere situatie een betrouwbaar getuigenis te hebben voordat we ons er een oordeel over vormen, is van immens belang. We komen dit steeds weer tegen in de Schrift. Het is zelfs de onveranderlijke regel in Gods regeringswegen en daarom vereist het onze dringende aandacht. We kunnen er zeker van zijn dat het een veilige en heilzame regel is en dat het negeren ervan ons altijd op een dwaalspoor brengt. We mogen nooit toelaten dat we ons een oordeel vormen, laat staan dat we dat uiten en ernaar handelen, zonder het getuigenis van twee of drie getuigen.

We moeten ons houden aan de Goddelijke regel: 'In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan'. Werd hier in de Gemeente van God maar meer aan vastgehouden! De waarde ervan in alle situaties van tucht en in alle situaties die het karakter van iemand beïnvloeden, is eenvoudigweg niet te meten. Voordat een vergadering ooit in een bepaalde situatie tot een conclusie komt of handelt naar een oordeel, zou ze moeten vragen om voldoende bewijs.

Laten we niet vergeten dat dit geweldige praktische principe wat de toepassing betreft niet beperkt moet worden tot tuchtsitua-

ties of problemen die te maken hebben met een samenkomst van gelovigen; het kan algemeen toegepast worden.

Telkens wanneer iemand een ander achter zijn rug om beschuldigt, moeten we erop staan dat deze persoon zijn bewering óf bewijst óf terugneemt. Waar dit voornemen in praktijk wordt gebracht, worden we verlost van heel wat kwaadsprekerij, die niet alleen volkomen nutteloos is, maar nadrukkelijk slecht en daarom niet geduld mag worden.

C.H. Mackintosh

De zeventig jaarweken

Vraag:

Maken de 70 weken van Daniël deel uit van de huidige periode van Gods lankmoedige genade voor de wereld?

Antwoord:

Deze terecht heel bekende profetie uit Daniël 9 is een interessante studie waard. En het juiste begrip ervan is bijzonder noodzakelijk voor gelovigen die het profetische Woord bestuderen. De zeventig weken – weken van jaren – beslaan een periode van 490 jaar: 70×7 jaren. 'U moet weten en begrijpen: vanaf de tijd dat het woord uitgaat om te laten terugkeren en om Jeruzalem te herbouwen tot op Messias, de Vorst, verstrijken er zeven weken [49 jaar] en tweeënzestig weken [434 jaar]. Plein en gracht zullen opnieuw gebouwd worden, maar wel in benauwde tijden' (Dan. 9:25).

Wanneer werd dit bevel met betrekking tot de herbouw van Jeruzalem gegeven? Dat kun je vinden in Nehemia 2. Dus vanaf

het tijdstip dat Arthahsasta zijn decreet gaf, tot op de openlijke intrede van de Messias in Jeruzalem als de Vorst en de Koning van Juda (Matth. 21:5 en Zach. 9:9) hebben we een periode van in totaal 483 jaar.

Nu, het is heel belangrijk op te merken dat wat volgt (vs. 26) geen deel van deze weken vormt, maar na het eind van de 69^e week en voor het begin van de 70^e week komt. De dood van de Messias, de verwoesting van Jeruzalem en een lange periode van vastbesloten verwoestingen zijn de gebeurtenissen die plaats zouden vinden tussen de 69^e en de 70^e week; het zijn gebeurtenissen die van geen van beide weken deel uitmaken. Dit is dus de tussenliggende periode van grote betekenis, die nu al zo'n twintig eeuwen geduurd heeft.

Als je niet doorhebt dat er een tijd ligt tussen deze perioden (vs. 26), dan zal de profetische toekomst gehuld zijn in verwarring. En zij die de toekomst bestuderen, zien zich verwikkeld in onontwarbare moeilijkheden. Maar als je deze tussentijd erkent, wordt alles duidelijk. In deze tijd wordt het getuigenis van de opgestane Zoon van God wereldwijd bekendgemaakt. God brengt uit de wereld door de dienst van het Woord en het getuigenis van de Geest een volk bijeen voor de Naam van Zijn geliefde Zoon. **De bruid wordt geroepen uit te gaan en wordt door de woestijn naar Christus geleid**, precies zoals Rebekka naar Izaäk geleid werd (Gen. 24).

De verenigde heerschappij en het hoofdschap over alle werken van Gods handen zijn geschonken aan Christus als Mens en ook aan de leden van Zijn lichaam, want zij zijn erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus. Nu, als het huidige werk van genade en heerlijkheid voorbij is, als de kinderen zijn thuisgebracht in het Vaderhuis met de vele woningen (Joh. 14:1-3), dan zal de loop van de zeventig weken weer worden hervat.

De zeven jaar die nodig zijn voor de voltooiing van de hele periode (490 jaar) zijn dus ook nu nog toekomstig. De aanwezigheid van de Joden in hun land, de herbouwde tempel en de sluiting van het verbond tussen de massa van het volk en het hoofd van het vierde, Romeinse rijk zijn noodzakelijke omstandigheden voor de vervulling van deze laatste periode van zeven jaar (Dan. 9:27). Dus de 70 weken of de 490 jaar van de bekende profetie van Daniël vormen een deel van de huidige periode van Gods lankmoedige genade voor de wereld.

Walter Scott

Dit is pas echt leven!

De jongedame keek ongelovig. 'Zegt u dat er zendelingen zijn die in deze tijd werkelijk alleen in afhankelijkheid van God leven, gewone mensen van vlees en bloed die geen gegarandeerd salaris krijgen van een zendingsgenootschap of een andere instelling?' Het antwoord van haar vriendin deed haar versteld staan, maar zette haar ook aan het nadenken over de vraag: van wie kun je beter afhankelijk zijn – van God of van de mens? Is het vreemd dat iemand die in God heeft geloofd voor zijn eeuwige behoud, ook op Hem zou vertrouwen voor de dagelijkse bijzonderheden en levensbehoeften?

Voor deze materialistische wereld waarin de mens het middelpunt is, schijnt God inderdaad dood, onbetrouwbaar of op z'n best ongeïnteresseerd te zijn. Terwijl men de mug uitzift en de kameel doorzwelgt, vinden velen het gemakkelijk in te gaan op de aantrekkelijke aanbiedingen van een Castro, een Russell, een Sartre of een Altizer. De mens schijnt zoveel redelijker en logischer te zijn dan God; verder is hij klaarblijkelijk dicht bij

de hand en veroorzaakt hij niet die pijnlijke gewetenswroeging die opkomt bij de gedachte aan een God, waarvan we instinctief voelen dat Hij heilig en rechtvaardig is.

Maar is God werkelijk betrouwbaar? Is het geloofsleven een realiteit in een eeuw van computers, atoomenergie en satellieten? Kan het proefondervindelijk gekend worden in het dagelijkse leven of moet het verwezen worden naar de theoretische discussies van theologen uit vorige eeuwen? Duizenden jaren geleden ontving Jeremia van God de Goddelijke gedachten over deze hele kwestie van geloof en vertrouwen. Voor en na die tijd en zelfs tot op heden hebben talrijke menigten ondervonden wat voor waarde het heeft om nederig te buigen voor deze Goddelijke gedachten. Doordat ze God op Zijn Woord namen, hebben ze geleidelijk geleerd **dat Hij Zich erin verblijdt als mensen zo op Hem vertrouwen en dat Hij hun geloof beloont** door 'zeer overvloedig te doen boven alles wat ze bidden of denken' (Ef. 3:20). Laten we het leven dat God belooft aan hen die werkelijk op Hem vertrouwen, van dichterbij overdenken.

'**Hij zal zijn als een boom, die bij water geplant is**' (Jer. 17:8). In tegenstelling tot het cynisme, de doodse leegte, de desillusie van hen die hun vertrouwen in mensen gesteld hebben, vindt de mens van het geloof absolute goedheid, volmaakte liefde en vastomlijnde waarheid in God. Hij drinkt met gretige teugen uit de bronnen van levend water bij het dagelijks lezen van het Woord van God.

'**En die zijn wortels laat uitlopen bij een waterloop**'. Het leven van het geloof is niet statisch, maar verkent voortdurend nieuwe kusten langs de rivier van Gods onuitputtelijke genade. De bekwaamheid van Hudson Taylor om op God te vertrouwen voor de dagelijkse behoeften van een ziekenhuis in een afgelegen stukje van China, was geen plotselinge ingeving. Jaren eerder had hij geleerd op God te vertrouwen voor zijn volgende maaltijd nadat

hij zijn laatste halve kroon aan een man in nood had gegeven. Als dat oude geschiedenis lijkt, neem dan het geval van het gezin van een jonge zendeling in deze tijd dat de ervaring heeft dat de Heere hun meer geld dan anders geeft in die maanden wanneer er meubels, kleding of schoolspullen nodig zijn. Ze ervaren in steeds grotere mate dat Hij getrouw is.

'Hij merkt het niet als er hitte komt, zijn blad blijft groen'. De drie Hebreeuwse jongemannen die in de vurige oven geworpen werden (Dan. 3), kunnen ons leren wat het betekent dat het blad groen blijft terwijl er hitte is. Terwijl ze zich duidelijk bewust waren van het vuur dat vóór hen was, waren hun ogen gericht op Hem Die het beheerste om het voor Zijn eigen doel te gebruiken, Hem aan Wie ze toebehoorden. Het enige wat door het vuur verteerd werd, waren de touwen waarmee ze gebonden waren en de mannen die hen in de oven geworpen hadden. Bovendien was de tegenwoordigheid van de Heere bij hen te midden van een dergelijke vreselijke beproeving. Dat is nog een kostbaarder voorrecht van het leven van het geloof.

'Een jaar van droogte deert hem niet, en hij houdt niet op vrucht te dragen'. 'Met vreugde zullen we komen en onze schoven binnendragen', zingen we vaak, maar een realistische gelovige beseft dat sommige schoven bijeengebracht zijn in een jaar van droogte. Niet iedere oogst heeft een overvloedige opbrengst. Misschien is een tijd van onverklaarbare droogte wel één van de zwaarste beproevingen voor het geloofsleven. Hoe gemakkelijk worden we dan in dergelijke tijden ontmoedigd en zijn we net als Martha bezorgd en verontrust over vele dingen. Alleen het vertrouwen in God, dat tot uitdrukking gebracht wordt door alles in het gebed aan God bekend te maken, kan ons die vrede geven die alle verstand te boven gaat en onze harten en gedachten in Christus Jezus bewaart (Fil. 4:6-7).

Maar is zo'n geloofsleven voor elke Christen mogelijk? Is het ook voor mij? Leeft een onderwijzer of een afdelingschef op dezelfde manier door het geloof als een zending die regelrecht van God afhankelijk is voor zijn dagelijkse brood? Het Woord van God laat een luid 'ja' horen. Zowel in Habakuk, Romeinen en Galaten als in Hebreeën lezen we: 'De rechtvaardige zal op grond van geloof leven'. Dat is Gods maatstaf voor elke gelovige. We ervaren dat in de mate waarin Zijn liefde en trouw ons ertoe gebracht hebben om onze tijd, onze talenten, ons geld en al het andere wat we hebben, helemaal door Hem te laten beheersen. De andere mogelijkheid is een weg van zelfvoldaanheid en geestelijke dorheid. Wat wilt u kiezen?

Grant Steidl, vroeger zending in Jamaica

Zelfverloochening

De Heilige Geest en het eigen ik kunnen het niet allebei voor het zeggen hebben in ons hart. De zelfzucht kan alleen in ons gedood worden doordat de Heilige Geest onze gedachten richt op Christus. De krachtadige tegenwoordigheid van de Geest kruisigt ons egoïsme en maakt ons los van de gedachten aan onszelf. **Zij stelt ons maar één doel voor ogen: de Heere Jezus!** Maar als we onszelf zoeken, leidt dat altijd tot vervreemding van God.

We zoeken de lof van onze medemensen voor veel dingen waarvan we voor God moeten belijden dat het met zonde bevlekt is. Hoe nodig is het daarom dat we onze harten voor Hem blootleggen en Hem vragen: 'Zie of er bij mij een schadelijke weg is en leid mij op de eeuwige weg'.

J.N. Darby

Begin te denken over zendingswerk!

Het is zeker niet ongewoon als God degenen die Hij voor Zijn dienst wil gebruiken, al jong begint te vormen, of zelfs kort na hun bekering. We zien dit bij Mozes, Samuël, de man die het Le-gioen gehad had, maar ook bij Hudson Taylor en George Muller. Het schijnt één van de eerste wensen van de wedergeboren ziel te zijn om iets te doen wat Hem welgevallig is, Hem Die het hart eerst met dankbaarheid en blijdschap vervuld heeft. Saulus van Tarsus en Lydia de purperverkoopster wilden graag boven aan de lange lijst van mannen en vrouwen staan die bereid waren alles te geven uit dankbaarheid voor de liefde van Christus.

Hoe doet de Heere het? Het schijnt een rustig werk in het hart te zijn wanneer de Heere iemand vormt voor Zijn doel. Hij kan Zijn Woord gebruiken om iemand het verschrikkelijke lot van hen die verloren gaan, te doen beseffen. Hij kan het hart ontroeren door het verhaal van de ontferming van Christus voor de scharen. Hij kan met de grootste nadruk het woord 'Ga' doen uitkomen. Ook kan het een boek zijn dat over een bepaald zendingsveld gaat, een biografie van iemand die de vreugde en de beproevingen beschrijft in de dienst voor de Heere of het bezoek van een zendeling die er bij de aanwezigen op aandringt 'de velden te aanschouwen'. Al deze middelen of enige ervan kunnen een jong hart opwekken of bezielen de Heere in zijn leven te verheerlijken.

'Het is God, Die in u werkt, zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen' (Fil. 2:13). God scheidt vanbinnen het verlangen en geeft dan ook het geloof en de kracht om het te volbrengen. Daarom is het noodzakelijk voor iemand in wie God werkt, door voortdurende oefening gevoelig te zijn voor Zijn

leiding. Het valt te betwijfelen of de Heere iemand zou gebruiken voor een of ander speciaal werk of met de blijde boodschap uit zou zenden naar het buitenland als die persoon in de gewone levensomstandigheden thuis niet gewerkt had en bewezen had trouw te zijn.

‘Wie zal Ik zenden?’ (Jes. 6:8). Dit zou iemand moeten zijn die de tegenwoordigheid van Christus geniet, die het Woord van God gelooft, in de praktijk brengt en liefheeft, die zich er niet voor schaamt om op school, in zijn werk en in de dagelijkse contacten met mensen voor zijn overtuiging uit te komen, iemand die bereid is om tegenover de overmacht van de vijand te vertrouwen op de zorg en bescherming van God, iemand die zich het lot van hen die verloren gaan, aantrekt en zorg heeft voor de schapen van Christus.

Heeft Hij een plan voor jou? Doe je best het Hem nu te vragen, al ben je misschien ook jong. Laat geen kansen voorbijgaan waardoor Hij Zijn gedachten aan jou bekend kan maken: conferenties, kampen, regelmatige samenkomsten voor gebed en dienst van het Woord enzovoort. Wees niet bang nu op Hem te vertrouwen in het werk dat Hij je heeft aangewezen en leef dagelijks met Hem en werp al je zorgen op Hem.

Bill Polasek (vroeger zendeling in Jamaica)

Grijp toch de kansen!

Gedachten n.a.v. geestelijke armoede in bijeenkomsten

We kunnen altijd weer genieten van het voorbeeld van de apostel Paulus, voor wie te leven *Christus* was en voor wie te sterven ('ontbonden' of losgemaakt te worden van aardse banden en belemmeringen) en met Christus te zijn, verreweg het beste was (Fil. 1). Christus was de Inhoud en het Doel van zijn *leven*. En ook de inhoud van zijn *prediking* was niets en niemand dan 'Jezus Christus, en Die gekruisigd' (1 Kor 2:2).

We leven in bijzondere tijden, waarin die gezindheid zeldzaam is geworden. Gods Woord noemt deze tijden 'de laatste dagen' en de kenmerken ervan worden steeds duidelijker zichtbaar (2 Tim. 3:1 v.v.). Daar horen genotzucht, eierzucht en ik-gerichtheid bij, die gepaard gaan met een drijven op je eigen gevoelens en met aardgerichte, materiële tendensen.

De laatste jaren worden die tendensen meer en meer zichtbaar in de vormgeving van bijzondere momenten. In Godvrezende kringen in ons taalgebied draaiden veel diensten in het verleden om het Woord. Voor dat Woord van Godswege was dan ook ruimschoots de tijd. Niet alleen tijdens de zondagse Woordbediening, maar ook bij samenkomsten ter gelegenheid van een doop, een huwelijk of een begrafenis werd dat heerlijke Woord van God geopend en bij vele andere gelegenheden, onder het motto 'Grijp toch de kansen, door God u gegeven'. Christus in Zijn grootheid werd voorgesteld aan de harten. Hoe zou het ook anders kunnen in het Christendom?

Immers, als iemand door de doop laat zien *Christus* voortaan te willen volgen, moet de dienst toch gaan om *Hem alleen*? Als een jong stel wil beginnen aan de gezamenlijke levensweg, op Wie

anders kunnen zij rekenen dan op *Hem alleen*? Van Wie anders mogen zij in hun huwelijk iets laten zien dan van Christus en Zijn liefdevolle relatie tot de Gemeente (Ef. 5)? We kunnen vele wijze levenslessen doorgeven, huwelijks counseling en adviezen – **maar als Christus ontbreekt** in de Woordbediening van een trouwdienst (en van enige andere prediking), **dan ontbreekt de krachtbron en de energie** om welke les dan ook in praktijk te brengen, wanneer de 'roze wolk' voorbij is en de onvermijdelijke moeiten of strubbelingen komen.

Bij Wie anders vinden rouwende gelovigen troost dan **bij Christus alleen**? Hij Die in Zijn aardse leven Zelf tranen vergoot (Joh. 11:35) om de tijdelijke doodsslaap van Zijn vriend Lazarus, kan als niemand anders meevoelen, meelijden en troosten. Wat is het belangrijk dat er juist *dán* voldoende tijd is om *Hem* aan de harten voor te stellen! Dan zullen de gelovigen de kostbare troost ervaren niemand te zien dan die troostrijke '*Jezus alleen*' (Matth. 17:8; zie ook Hebr. 2:9).

Voorgaande generaties Godvrezende gelovigen waren zich hiervan diep bewust. Misschien dat armoede, ziekte, oorlogen, honger, afhankelijkheid van weer en wind voorgaande generaties een dieper besef gaven dat het leven niet maakbaar is? Misschien beseften ze daardoor dieper hoe sterk ze van God afhankelijk waren? Het gevolg was een op Christus gerichte prediking. Juist in tijden van ellende én van geestelijke opwekking werd de diepe behoefte gevoeld naar Christus.

Maar de laatste decennia is er een tendens van verandering op te merken. *De preek* mocht vroeger in vele kringen gerust drie kwartier duren. Maar tegenwoordig is drie kwartier véél te lang; de spanningsboog is immers na een minuut of tien wel weg, dus mag de preek niet te lang duren. Drie uur bij elkaar op de kof e: gezellig! Twee uur video kijken: geen probleem! Een half uur luisteren naar verhaaltjes over iemands leven, liefde, hobby's enzovoort, dat

gaat wel, maar een kwartier naar het Woord van God, dat is saai... Een beetje meer muziek, meer afwisseling, een band op het podium – dát spreekt aan...

In *de geloofsbeleving* gaat het hoe langer hoe meer om 'mij': hoe *ik* me voel, of *ik* op *mijn* plek ben, hoe *ik* allerlei dingen ervaar, hoe *ik* door een persoon of gebeurtenis opgebouwd dan wel verwond ben, hoe *ik* bijzonder gezegend ben door mijn huwelijkspartner of juist door degene die is overleden of hoe *ik* de keus heb gemaakt om *Jezus* te volgen (want over 'Heere Jezus' spreekt inmiddels bijna niemand meer...). En als *ik* mijn verhaal daarover niet kwijt kan, dan is de dienst niets waard, want dan kom *ik* niet aan mijn trekken.

De apostel Paulus geeft ons een goede medicatie voor deze ik-gerichtheid: '*Ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij*' (Gal. 2:20). Die 'ik' leeft niet meer – waarom dan zoveel praten over 'ik, ik, ik...'? Maar zijn wij dat niet grotendeels uit het oog verloren?

En zo gaan doopsamenkomsten over *mijn* leven en *mijn* keuzes; tijdens trouwdiensten verklaren geliefden elkaar uitgebreid en vol romantische sfeer, verliefde blikken en zoete woorden wat *zij* in hun welgemeende roze wolk voelen voor *elkaar*; en tijdens rouwdiensten worden uitgebreid herinneringen aan mensen opgehaald. Daarbij wordt vaak ook Gods scheppingsorde vergeten, die zeven dagen per week in alle omstandigheden geldt en niet alleen tijdens samenkomsten van de gemeente, dus spreken mannen en vrouwen, want mannen én vrouwen, zonen én dochters moeten toch openlijk uiting kunnen geven aan hun emoties, hun liefde, hun verdriet?!

In verschillende landen waar vervolging heerst, zijn begrafenisdiensten bijna de enige gelegenheid voor Christenen om het Evangelie te verkondigen aan ongelovigen; en ze hebben er door

de jaren heen ijverig gebruik van gemaakt. Het evangelie van God aangaande Zijn Zoon, Jezus Christus, onze Heere, werd krachtig verkondigd. Daardoor zijn velen tot geloof gekomen, bijvoorbeeld in het verleden in landen als Roemenië.

Laten we niet vergeten dat er ook nu nog in onze landen zowel bij rouwdiensten als bij trouwdiensten vaak ongelovigen aanwezig zijn; zoals ze nu zijn, gaan ze nog steeds voor eeuwig en redeloos verloren! We mogen ook bij begrafenissen iemands geloofsovertuiging zeker gebruiken om het Evangelie door te geven en we worden nadrukkelijk aangespoord om de geloofswandel van gelovigen die ons zijn voorgegaan, in herinnering te houden (Hebr. 13:7). Maar laten we niet vergeten: geen enkele aardse herinnering die we ophalen aan de overledene, geen fotopresentatie, geen enkele romantische liefdesverklaring zal verloren zielen behouden voor de eeuwigheid.

Hoe zouden verloren zondaren ooit de Heere Jezus Christus als Redder vinden wanneer de dienst draait om mensen, wanneer het erom gaat hoeveel *wij* van hen hielden, om *hun* goede daden, *hun* kleine zwakheden, *hun* lieve karakter en om *onze* gezamenlijke belevenissen – terwijl het Woord van God amper of niet meer opengaat en terwijl Christus niet meer groot wordt gemaakt? De apostel Paulus had een heel andere wens: 'maar dat met alle vrijmoedigheid zoals altijd ook nú **Christus wordt grootgemaakt** in mijn lichaam, hetzij door het leven, hetzij door de dood' (Fil. 1:20).

Besef en we hoe enorm ons Christen-zijn over het algemeen de afgelopen decennia verarmd is? Juist in onze westerse landen... **Waar Christus niet wordt voorgesteld, is armoede het gevolg.** Zijn we daar, net als de gelovigen in Laodicéa, blind voor geworden (Openb. 3:17-18)? Elimélech had ook niet door waarom er honger was in Israël; hij dacht blijkbaar niet na over de oorzaken ervan en bedacht een menselijke oplossing: hij nam zijn

gezin mee de wereld in, naar Moab (Ruth 1). Maar wat vonden ze daar? Brood, rijkdom, geluk? O nee, de dood, armoede en bittere ervaringen.

Alleen in het Broodhuis, bij de ware Boaz, is geluk, leven, vrede, zegen en blijdschap in overvloed te vinden. Wordt het geen tijd dat Christus weer de Inhoud en het Middelpunt van onze levens wordt? Dan zullen we *Hem* weer voorstellen om ons heen en *elke* gelegenheid daarvoor aangrijpen. Dan draait het ook in bijzondere samenkomsten als bij een doop, een huwelijk of een begrafenis weer bovenal om Hem, eenvoudigweg omdat ons hele leven dan, 24/7, om Hem alleen draait.

E.H.W. Luimes

De scheppingsorde

Vraag:

Wat bedoelt u met scheppingsorde?

Antwoord:

We beseffen dat dit gevoelig ligt, enerzijds vanwege ingeslopen praktijken onder de gelovigen, anderzijds vanwege de tendensen in de maatschappij, inclusief de religieuze wereld om ons heen. We willen iedereen dan ook aansporen om Gods Woord als maatstaf te nemen, zonder dat we elkaar hierin wetten en regels voorschrijven. Overweeg de betreffende principes en de uitwerking ervan in alle rust voor de Heere.

Denk aan het feit dat de mannen volgens 1 Timotheüs 2 worden geacht hun verantwoording te nemen in o.a. gebed en openbare prediking, terwijl de vrouwen volgens Gods Woord niet horen te onderwijzen en bovendien niet over de man horen te heersen,

maar 'zij moet stil zijn' (1 Tim. 2:11-12). In het openbaar de mond openen en een geestelijke boodschap, een bemoediging, een evangeliewoord enzovoort uitspreken, gericht tot een gemengd publiek waar ook mannen aanwezig zijn, is dus blijkbaar in Gods oog de taak van de man. Is ook het doorgeven van een getuigenis, het voordragen van een gedicht e.d. niet een vorm van spreken tot geloofsopbouw, vermaning en vertroosting?

Denk aan de hoofdbedekking, wanneer er wordt gebeden en Gods Woord wordt geopend. Lees maar Efeze 3:10, een tekst die ons zegt dat door de Gemeente Gods veelvoudige wijsheid bekend wordt gemaakt, o.a. aan de engelen, om wie volgens 1 Korinthe 11:10 de vrouw haar hoofd moet bedekken; we vinden nergens in de Schrift een aanduiding dat dit uitsluitend geldt voor zogeheten 'gemeentelijke diensten'. De Gemeente is toch 24/7 de pilaar en grondslag van de waarheid (1 Tim. 3:14-16) – en niet alleen op zondag?

Bijbelse gedachten over de scheppingsorde zijn geen achterhaalde ideeën van bepaalde broeders, maar Goddelijke beginselen die in de Bijbel zijn vastgelegd. [Durf je het aan ze ook in onze tijd nog toe te passen?](#) Ook al ziet de wereld en een groeiend aantal Christenen en kerkelijke kringen dit vandaag de dag anders, de Bijbel spreekt nadrukkelijk over de scheppingsorde en die orde was de eeuwenlange overtuiging van Christenen door alle landen en kringen heen.

Gods plan is altijd het beste en beter dan enig menselijk idee. Zijn geniale scheppingsplan is tot onze zegen, tot onze blijdschap en tot ons geluk, voor man en vrouw, voor jong en oud.

Zie verder het boek van br. R.K. Campbell e.a.: 'Gods scheppingsorde'.

Nieuw boekje!

Luuks verjaardag en Gods cadeau voor JOU

Nog 2 dagen en dan is het zover! De verjaardag van Luuk. De oma van Luuk is op zoek naar een speciaal cadeau voor haar kleinzoon. Uiteindelijk heeft ze iets gevonden wat Luuk zeker een mooi cadeau vindt.

Aantal pagina's: 14
Geniet, 10,5 x 10,5cm

Prijs: € 0,10

Ook verkrijgbaar in
diverse andere talen.
Vraag ernaar!

Denkt u eraan om tijdig uw dagboek en kalenders
voor 2022 te bestellen?

Kijk op onze website www.uhwdw.nl voor
een compleet overzicht!

Als je mij vraagt: Wat is er belangrijker: bidden of Bijbellezen?,
dan antwoord ik: Wat is er belangrijker: inademen of uitademen?

C.H. Spurgeon

Nadenkertje

De grafsteen van Copernicus

De beroemde astronoom Copernicus bestelde al tijdens zijn leven de steen voor zijn graf. In de Latijnse taal liet hij de volgende woorden daarin met-selen:

'Niet de genade die Paulus had, begeer ik;
ook niet de genade die Petrus ontving.
Daarvoor ben ik te gering.
Zoals de misdadiger aan het kruis,
die U genade hebt bewezen, bid ik ook mij te redden.
Heere, erbarm U over mij!'

Terwijl hij die onder de mensen een groot man was, wist hij dat hij in de ogen van God een nietig schepsel bleef, onrein en schuldig. Daarom smeekte hij om de genade van God en van de Heere Jezus Christus, de enige Middelaar tussen God en mensen.

Copernicus erkende dat al zijn kennis, al zijn wetenschap hem niet in de hemel kon brengen. Hij wist dat God ook eens de wijzen en geleerden van deze wereld zal veroordelen, wanneer ze niet door het bloed van Jezus Christus gereinigd zijn.

Hoe staat het met u, beste lezer? Of u nu arm bent of rijk, geleerd of ongeschoold: **U hebt de Redder nodig, wanneer u gered wilt worden.** Wilt u niet het voorbeeld van deze geleerde man volgen? 'Geloof in de Heere Jezus en u zult behouden worden'. Niemand heeft Hij uitgesloten; er is genade voor allen. Zijn bloed, dat vloeide toen Hij stierf aan het kruis op Golgotha, is toereikend voor iedereen.